

МОЛОДИЙ КОММУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету комсомолу

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ В 1939 РОКУ.

7
ЛИПНЯ
1973 р.
ціна 2 коп.

ВІД'ІЗД М. В. ПІДГОРНОГО В НАРОДНУ РЕСПУБЛІКУ БОЛГАРІЮ

МОСКВА. 4 липня на запрошення ЦК Болгарської комуністичної партії, Державної Ради і уряду Народної Республіки Болгарії з офіційним дружнім візитом відбув

член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш М. В. Підгорний.

(ТАРС).

ВРУЧЕННЯ ОРДЕНА ГЕОРГІЯ ДИМИТРОВА М. В. ПІДГОРНОМУ

СОФІЯ. 4 липня. Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний зробив візит голові Державної Ради НРБ Т. Живкову. Відбулася дружня розмова, яка пройшла в сердечній обстановці.

Потім у залі Державної Ради НРБ відбулася урочиста церемонія вручен-

ня високих нагород Болгарії М. В. Підгорному і особам, які його супроводять.

Указом Державної Ради НРБ член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш М. В. Підгорний удостоєний найвищої нагороди країни — ордена Георгія

Димитрова. В указі говориться, що М. В. Підгорний нагороджений «за величезний вклад у зміцнення болгаро-радянської дружби і розвиток всебічних відносин між НРБ і СРСР, за активну участь у боротьбі за мир і міжнародне співробітництво».

(ТАРС).

РАДІАНСЬКО-БОЛГАРСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

СОФІЯ. 5 липня в Державній Раді НРБ відбулись радянсько-болгарські переговори. Член Політбюро ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорний і Перший Секретар ЦК БКП, Голова Державної Ради НРБ Т. Живков розглянули питання двосторонніх

відносин, а також актуальні міжнародні проблеми.

Переговори проходили в обстановці дружби, повного товариського взаєморозуміння і єдності поглядів в усіх обговорюваних питаннях.

(ТАРС).

ЕКЗАМЕНУЄ КОМПЛЕКС ГПО

Незабаром мине півтора року з тих пір, як стартував новий фізкультурний комплекс ГПО. Тоді ж майже одночасно юнаки та дівчата почали готуватися до екзамenu з фізичної та військово-технічної підготовки. Для вирішення справи об'єднали свої зусилля комсомольські і фізкультурні організації. Першочергова увага була звернена на підготовку інструкторів, тренерів, на будівництво спортивних споруд, пропаганду нормативів і вимог комплексу. Лише за рік в комсомольських організаціях було прочитано більше 4500 лекцій, юнаки та дівчата обладнали 125 майданчиків з дренажним покриттям, 69 стрілецьких тирів.

Приймаючи заліки з фізичної та військово-технічної підготовки, комсомольські активісти вміло згуртували майбутніх значківців у Світловодському, Ульяновському, Маловісківському районах. В Ульяновському, наприклад, йде спартакіада ГПО серед допризовників на приз Героя Радянського Союзу І. Поворознюка. В Онуфріївському районі 118 комсомольців виконали нормативи на пунктах початкової військової підготовки. В Світловодському районі, хоч і подбали про спортивні бази, та все ж їх не вистачало для того, щоб прийняти залік в сотень юнаків і дівчат. І тоді на кращих спортивних комплексах збиралися комсомольці з сусідніх сіл.

З доброю ініціативою виступили вчителі, комсомольські активісти кіровоградської СШ № 5. Тут проведено тиждень фізкультури. Знову продовжувалося складання

нормативів, вшановувалися перші значківці.

Перші кроки, як бачимо, в багатьох колективах фізкультури зроблено правильно. Але розгін поки що повільний. Низькі результати були в школярів під час змагань з багатоборства ГПО. В більшості комсомольських організацій не прийняли досі заліків з плавання. В першу чергу цей промах допущений через відсутність водних баз. А в Добровеличківському, Вільшанському та Голованівському районах повільно будують ще й тир.

В ці літні дні є можливість виправити неполадки. Торік школам Бобринецького району допомогли колгоспи. Їх ініціативу мають наслідувати всі господарства області. В містах за цю справу повинні взятися підприємства.

Комітети комсомолу покликані налагодити контроль за використанням наявних спортивних баз. У вихідні дні їх треба завантажувати сповна. А в сільській місцевості є нагода перенести фізкультурно-масову роботу безпосередньо на виробничі об'єкти — спортивні майданчики тваринницьких та механізаторських містечок. Ті, хто ще не спроможний виконати одразу всі нормативи і вимоги комплексу ГПО, повинні продовжити тренування. Бо літо — пора масових стартів, пора, коли з найбільшою активністю можна підвищити свій фізичний гарт. І орієнтиром для кожного є програма цього фізкультурного комплексу.

ВІДПОВІДЬ НА ЗАКЛИК

ГОТУЄМОСЬ ПО-ДІЛОВОМУ

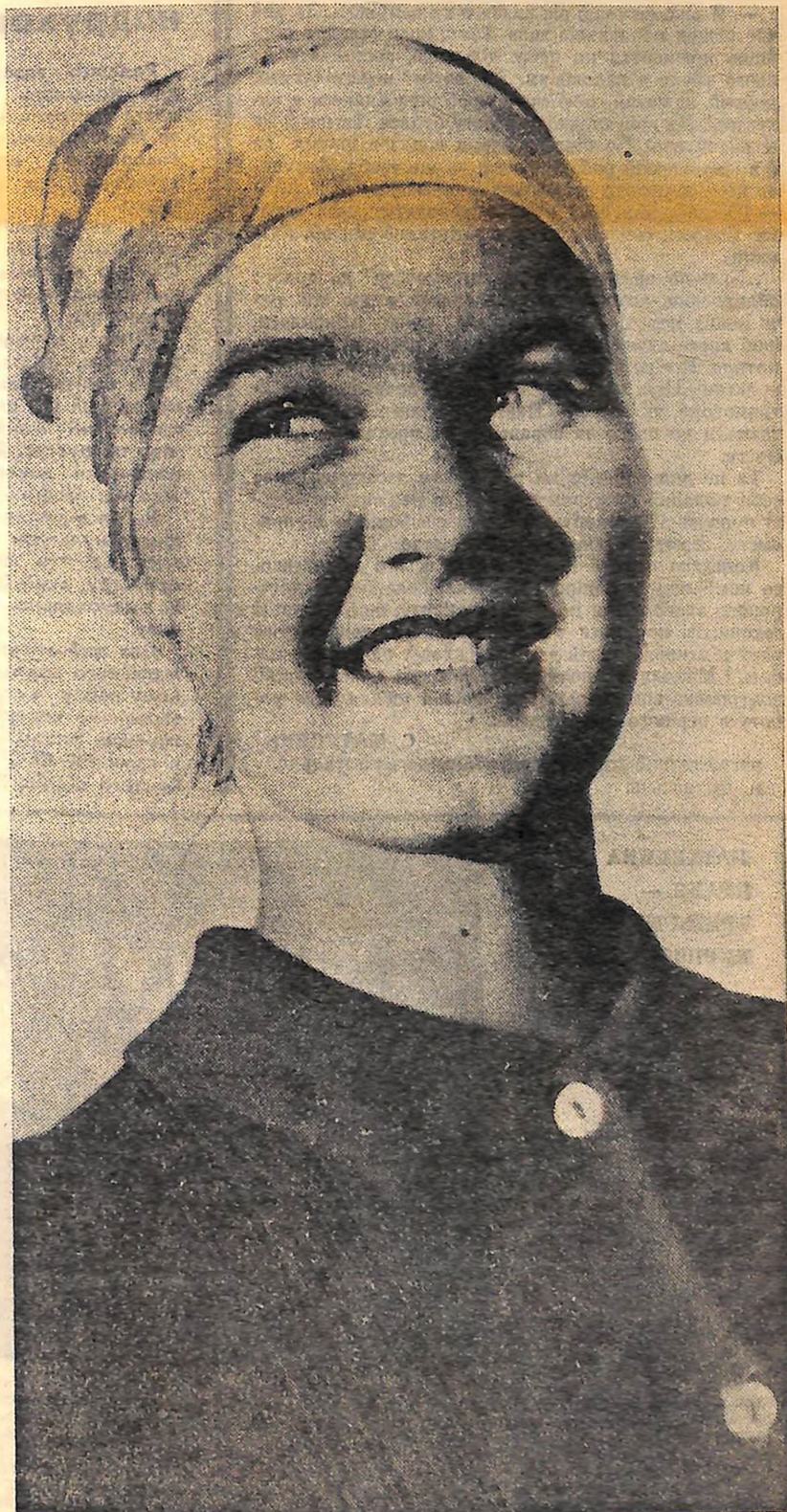
нерів ранніх зернових. Косити й молотити хліба в бригаді довірили досвідченим комбайнерам, які добре зарекомендували себе протягом багатьох років. М. К. Глізніцову, А. І. Тодиці, П. П. Олійнику, П. І. Коновалу. Вперше за штурвал степового корабля сяде І. В. Мороз. Досвідчений механізатор — він одержав право замінити відомого комбайнера В. П. Семенюка, що пішов на заслужений відпочинок.

Понад тиждень тому в господарстві пройшла взаємоперевірка готовності техніки до жнив. Перевіряючи з колгоспу імені Кірова і члени комісії по перевірці відзначили хороше проведення ремонту на всіх п'яти комбайнах з комсомольсько-молодіжної бригади. Другого дня

на кожній машині з'явився знак «Д-73».

На лінійці готовності стоїть зараз вся збиральна техніка. В комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді кожен знає своє місце на жнивях, своє завдання. За десять днів тут вирішили закінчити косяницю і обмолот хлібів, кожен комбайнер зобов'язався зібрати не менше 5200 центнерів зерна. Діловий підхід до найвідповідальнішої хліборобської пори, який показали члени комсомольсько-молодіжної бригади у відповідь на лист комбайнерів України, знаходить схвалення з боку комуністів.

М. ПОГОРЕЛ, секретар партійної організації колгоспу імені Ульянова Добровеличківського району.

СЕРЕД МОЛОДИХ ДОЯРОК МАЛОВІСКІВСЬКОГО РАЙОНУ ВАЛЕНТИНА МАХНО З КОЛГОСПУ «ПЕРШЕ ТРАВНЯ» — ЛЮДИНА ВІДОМА ЗА ПІДСУМКАМИ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ ПЕРШОГО ПІВРІЧЧЯ КОМСОМОЛКА НАДОЛА ПО 2140 КІЛОГРАМІВ МОЛОКА ВІД КОЖНОЇ КОРОВИ.
НА ФОТО: ВАЛЕНТИНА МАХНО.

ФОТО В. КОВПАКА.

ЗУСТРІЧ О. М. КОСИГІНА З КЕРІВНИЦТВОМ КПА

ВІДЕНЬ. 3 липня член Політбюро ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін зустрівся з керівниками Комуністичної партії Австрії.

У зустрічі брали участь голова КПА Ф. Мурі, члени Політбюро, секретарі ЦК КПА Е. Шарф, Г. Кальт і член Політбюро ЦК КПА Ф. Фюрнберг.

Під час зустрічі, яка пройшла в сердечній і дружній обстановці, відбувся обмін думками у питаннях відносин між двома братніми партіями.

(ТАРС).

Завершення візиту О. М. Косигіна до Австрії

ВІДЕНЬ. 3 липня тут відбулося підписання радянсько-австрійських документів.

На церемонії підписання були присутні Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, федеральний канцлер Австрії Б. Крайський, радянські та австрійські офіційні особи.

Підписані: довгостро-

кова програма розвитку економічного, науково-технічного і промислового співробітництва між СРСР і Австрією, нова програма двостороннього культурного і наукового співробітництва на 1973—1974 рр., угода про міжнародне автомобільне сполучення між СРСР і Австрією.

ВІДЕНЬ. 3 липня у відомстві федерального канцлера були продовжені переговори між Головою Ради Міністрів СРСР О. М. Косигіном і федеральним канцлером Австрії Б. Крайським. Глави урядів обох країн завершили обмін думками щодо проблем сучасного міжнародного становища і в питаннях радянсько-австрійського співробітництва. Переговори, які проходили у дружній і відвертій обстановці, підтвердили взаєморозуміння по широкому колу обговорюваних питань.

МОСКВА. 5 липня Голова Ради Міністрів СРСР О. М. Косигін, який перебував з офіційним візитом в Австрійській Республіці, повернувся на Батьківщину.

(ТАРС).

ВИХОВУВАТИ ПАТРІОТІВ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТІВ

Гідбувся пленум Зна-м'янського міського ЛКСМУ. Пленум розглянув питання «Про роботу комсомольської організації міста і району по вихованню молоді в дусі пролетарського інтернаціоналізму і радянського патріотизму».

З доповіддю по питанню порядку денного виступив перший секретар міського комітету ЛКСМУ М. Василяшко.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар комсомольської організації локомотивного депо станції Знам'янки С. Антопенко, секретар комсомольської організації колгоспу імені Лені-

на Т. Марголога, голова міського комітету ДТСААФ міста Знам'янки П. П. Здихальський, старша піонервожата Трепівської СШ Л. Черкес, військовий комісар В. М. Меренський та інші.

В роботі пленуму взяв участь і виступив другий секретар міському КП України А. М. Кусков.

В обговореному питанні пленум прийняв постанову.

На пленумі відбулося вручення нагород переможцям соціалістичного змагання в першому півріччі вирішального року п'ятирічки.

Розповідасмо

про комсомольських активістів

НЕ ШКОДУЙ

СВОГО ПЛЕЧА

Коли було названо кандидатом у депутати районної Ради депутатів трудящих комсомольця Миколу Бондарчука, у переповненому залі пролунали схвальні вигукі:

— Правильно!

Один за одним встають робітники, говорять добрі слова про свого товариша.

Слово бере напарник Бондарчука Анатолій Мікуленко:

— Я вже восьмий рік працюю на комбінаті. За цей час різних напарників знав. Тому, коли Микола прийшов працювати на нашу ділянку, поставився до нього трохи з недовірою. Та потім пересвідчився: добрий, знаючий свою справу робітник з'явився в колективі. За найскладнішу роботу брався. Та ще й як її виконував! По півтори норми видавав щодня. Та й в громадській роботі хлопець — що треба. Доручили йому керувати первинною організацією ДТСААФ — і одразу змагання почали проводитись між цехами. Словом, справився він з депутатськими обов'язками.

Уважно придивлявся електромонтер до нового обладнання, розпитував у монтажників про дію тих чи інших механізмів, часто після зміни залишався, щоб прослідкувати, як настраюють потужні електромотори. Все це потім знадобилося йому у виробничій практиці. Нині ніхто так швидко не полагодить електромотори, як Микола. Навіть досвідчені часто звертаються до нього за порадою чи з проханням допомоги.

Та не лише відмінним робітником зарекомендував себе молодий електромонтер. Його раціоналізаторські пропозиції привертають увагу спеціалістів підприємств, стають надбанням виробництва.

Колектив першої ділянки, як і всього Долниського комбінату хлібопродуктів, нині бореться за дострокове завершення поточного ремонту, щоб у повній готовності прийняти в засіки врожаю вирішального року п'ятиріччя. Свій вагомий вклад у цю справу робить і Микола Бондарчук. Він лагодить найскладніші контрольно-вимірвальні прилади. І щодня здає роботу з першого пред'явлення.

С. МАТУСЯК,

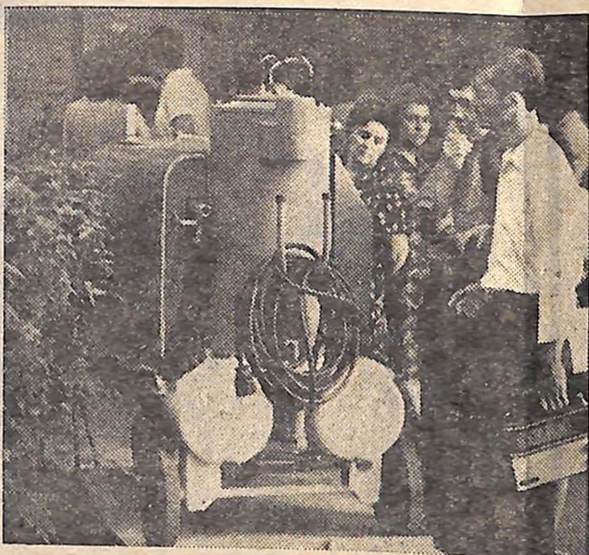
позаштатний кореспондент «Молодого комунаря», м. Долниська.

НАТХНЕННЯ ПРАЦЯ — ТРЕТЬОМУ, ВИРІШАЛЬНОМУ

Звіти трудові і творчі

Працювати щодня з випередженням часу — таку мету ставлять перед собою кращі виробничі колективи області, намагаючись стати в число передових колективів третього, вирішального року п'ятиріччя.

Щонеділі в парку культури імені В. І. Леніна підприємства обласного центру складають трудові і творчі звіти перед жителями Кіровограда. Після черпозорівців з'являються представники ремзаводу «Укрелгосптехніка». Але як парк було відкрито виставку продукції підприємств. Увагу кіровоградців привернули фотомонтажі, діаграми, які ілюструють трудові будні, розповідають про культурно-масові заходи, які постійно планують партійна та комсомольська організації заводу. А потім заповняли звітну форму про свої виробничі успіхи за перше півріччя. Директор ремзаводу О. П. Гринчук повідомив, що виробничі двох кварталів завдання під-

приємство виконало ще 20 червня, розповів про економічне і політичне навчання робітників, шефські зв'язки з колгоспами області, допомогу Кіровоградській школі № 18. І заповняли, і представники підшефної військової частини, трудові села, школи, дитячого садка обмінялися навіяними суснірами.

Тепло зустріли присутні повідомлення про присвоєння фрезерувальнику Б. Т. Шинькарьову звання почесного ро-

бітника заводу «Укрелгосптехніка». Він працював на підприємстві 25 літ, і тепер йому — найвищі почесні. Таке звання на заводі присвоєно вже багатьом трудівникам.

Після звіту про трудові успіхи на сцену вийшли учасники художньої самодіяльності. Демонстрували свою майстерність співаки, танцюристи, музиканти, члени.

М. ВІНЦЕВИЙ.

ФОТО Л. РЕЗНИЧЕНКА.

ЗАВТРА — ДЕНЬ РИБАЛКИ

Хороші пісті надходять з риболовецьких артілей. Рибалки астраханських колгоспів, які виловлюють рибу в пониззях Волги та Каспійського моря значно перевищили завдання.

На знімку: ланка з колгоспу «Пам'ять Ілліча» проводить вибірвання невода.

Фото АПН.

Хоч лист і не був надрукований

Редакція газети «Молодий комунар» отримала листа від групи молоді міста Малої Виски. В ньому говорилось, що тут не створено умов для відпочинку.

Ми направили листа у районний відділ культури. Ось що відповів завідувач відділом культури тов. Литвинчук:

«Факти, наведені в листі молоді, підтвердились. Нами вжито заходів для подолання недоліків. Танцювальний майданчик тепер не пустує. Для акомпанементу використовуються магнітофонні записи.

Зараз в районному будинку культури розпочались заняття естрадного оркестру, який буде грати на танцювальному майданчику.

Для забезпечення громадського порядку в міському парку культури систематично чергують дружинники разом з працівниками РК ЛКСМУ та районного відділу культури».

ДО 70-РІЧЧЯ ІІ З'ІЗДУ РСДРП

ІДЕЙНИЙ АРСЕНАЛ КОМУНІСТІВ

Репортаж з Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС

Цю високу, масивну будівлю з сірими колонами, що височить серед зелені парку, добре знають не лише в нашій країні, але й далеко за її межами. Тут, поблизу Виставки досягнень народного господарства СРСР, знаходиться Інститут марксизму-ленінізму (ІМЛ) при ЦК КПРС.

Створений 1921 року з ініціативи В. І. Леніна з метою збирання літературної та рукописної спадщини Карла Маркса і Фрідріха Енгельса для широкої пропаганди класиків марксизму, інститут накопив безцінні матеріали. Піввіку тому, коли створювався інститут, в його розпорядженні було лише вісім авторграфів К. Маркса. Нині в ньому зберігається майже вісім тисяч документів К. Маркса, Ф. Енгельса та понад 32 тисячі документів В. І. Леніна.

ВІЧНО ЖИВА СПАДЩИНА

Про кожен з більш ніж сорока тисяч документів класиків марксизму-ленінізму, що зберігаються в Центральному партійному архіві ІМЛ, можна було б розповісти захоплюючу історію. Чимало рукописів інституту подарували правнук К. Маркса Шарль Марсель Лонге, дружина, друг і бойовий соратник Володимира Ілліча до рідних відділів Інституту А. І. Ульянова-Єлізарова, М. І. Ульянова. Багато документів одержано в результаті наукового обміну ІМЛ з Інститутом соціальної історії в Амстердамі, де зберігаються оригінали значної частини літературної спадщини К. Маркса та Ф. Енгельса.

Збирання рукописної та літературної спадщини основоположників наукового комунізму — лише (хоча й дуже важлива) частина роботи Інституту марксизму-ленінізму. Разом з тим він веде наукову розробку, видання й пропаганду ідейної спадщини К. Маркса, Ф. Енгельса та В. І. Леніна. За роки Радянської влади здійснено два видання творів К. Маркса і Ф. Енгельса, п'ять видань творів В. І. Леніна, випущено 37 ленінських збірок (зараз готується тридцять п'ятий). Загальний тираж виданих в нашій країні творів класиків марксизму-ленінізму складає близько півмільярда екземплярів на 118 мовах світу.

Інститут опублікував велику мемуарну літературу про К. Маркса, Ф. Енгельса та В. І. Леніна. Створені наукові біографії класиків марксизму-ленінізму. Розпочато видання багатотомної біографічної хроніки В. І. Леніна. Вже вийшло в світ три томи. Третій, черговий том біографічної хроніки охоплює період 1912—1917 років. До нього увійшло 400 нових документів. Вони наводяться повністю або частково, в переказі або просто згадуються.

НА ГОЛОВНОМУ НАПРЯМКУ

Визначаючи основні завдання Інституту марксизму-ленінізму, Центральний Комітет КПРС вказував, що, продовжуючи і надалі збирання і видання робіт К. Маркса, Ф. Енгельса та В. І. Леніна,

інститут повинен разом з тим спрямовувати свої зусилля на творчу розробку актуальних проблем марксистсько-ленінської теорії історії КПРС і партійного будівництва, наукового комунізму, історії міжнародного комуністичного руху, на теоретичному узагальненні практики комуністичного будівництва, викритті ідеології антикомунізму.

Нині інститут готує багатомісне дослідження «Історичний досвід КПРС у будівництві соціалізму і комунізму», де буде зроблено аналіз розвитку соціалістичного суспільства, його характерних рис, показано закономірності переростання соціалізму в комунізм. Готується до видання робота «Ідеологічна діяльність КПРС», в якій буде розкрито досвід партії в галузі комуністичного виховання трудящих.

30 липня 1973 року виповнюється 70 років від дня відкриття ІІ з'їзду РСДРП — знаменна дата в історії ленінської партії, в історії нашої країни, всього міжнародного комуністичного руху. Цій події буде присвячена наукова конференція, яку готують Інститут марксизму-ленінізму, Академія суспільних наук та Вища партійна школа при ЦК КПРС.

А попереду друга знаменна історична дата — 70-річчя першої російської революції — першої революції епохи імперіалізму, гегемоном якої виступив пролетаріат, а союзником — багатомільйонне селянство.

В галузі історії міжнародного комуністичного руху зусилля інституту направлені на підготовку праць з історії Комуністичного Інтернаціоналу, а також фундаментальної праці з історії сучасного міжнародного комуністичного руху.

В ТІСНІЙ СПІВДРУЖНОСТІ

Наукова розробка основних проблем сучасного суспільного розвитку здійснюється в тісному співробітництві з інститутами братніх компартій. Важливе значення має започатковане ІМЛ разом з Інститутом марксизму-ленінізму при ЦК СЕПН видання Повного зібрання творів К. Маркса та Ф. Енгельса. Всі праці будуть опубліковані на мові оригіналу (з збереженням орфографії того часу). Обсяг всього видання — сто томів.

Інститут розпочав підготовку спільно з видавництвами компартій Великої Британії та США творів Маркса і Енгельса англійською мовою. Всього буде випущено 50 томів. Видання розраховане на кілька років.

Разом з теоретичними силами інших братніх компартій ІМЛ має намір і надалі вести розробку принципових питань сучасного світового розвитку, дальшого зміцнення світової соціалістичної системи, шляхів і форм вичину світового соціалізму на несоціалістичну частину світу, загострення протиріч державно-монополістичного капіталізму, приділяти багато уваги боротьбі проти фальсифікацій марксизму-ленінізму, проти буржуазної та ревizionістської ідеології.

С. МОКШИН,
кандидат історичних наук.

Операція ПОШУК

НАД ПОЗИ-
ЦІЯМИ
стоїть холодна
тиша. Подеку-
ди хижо зблис-
кують скельця
біноклів на во-
рожему боці.
Навіть пооди-
нокі постріли не порушують ранкового
спокою. Гармани напружено вдвляють-
ся в далечині, нервово тупцюють біля
ящиків із снарядами. В новенькій гар-
матній «панорамі» плацдарм зовсім не
здається плацдармом — звичайнісінький
польський степ, на якому подекуди вид-
ніються дерева.

Бійці знали — тиша оманлива. Всі бу-
ли готові до бою, очікували фашистів з
якимсь особливим настроєм, який пізна-
ють лише обпалені війною люди...

Проте атака розгорнулася несподівано.
Відчайдушний вогонь артилерії гітлерів-
ці спрямували в центр, щоб потім роз-
почати натиск з флангів. Тому поява
«Тигра» на батареї 76-міліметрових гар-
мат 13-ї гвардійської дивізії була при-
голомшуючою. Фламанський танк з хо-
ду наскочив на сусідню гармату. Застру-
мили з кулеметних стволів свинцеві ців-
ки. Падали бійці...

— Вогонь! — закричав командир гар-
матної обслуги сержант Іван Леондов-
ський. — Танки — зліва!

— Хугчш, хугчш, — підганяє поряд
лейтенант Чернов, який ледве врятував-
ся від «Тигра».

— Прямою наводкою!..

Слово «вогонь» Леондовський вимо-
вити не встиг — воно потонуло в громі
вибухів... За п'ятдесят метрів палав
потворний танк...

МИ СИДИМО з Іваном Леонтовичем
у просторій затишній кімнаті. Він
нині вже пенсіонер, живе на Кущівці.

— Це був важкий бій, — розповідає
петеран. — На Сандомирському плац-
дармі, за річкою Віслою, військам II-го
Українського фронту протистояли від-
бірні з'єднання озброєних фашистів. Ми
відстрілювали до вечора, накрили дві
кулеметні точки і ворожих солдатів... Це
був важкий бій, — повторює задумливо
Іван Леонтович. — За будь-яку ціну
треба було утримати за собою ділянку
польської землі, щоб дати змогу нашим
військам наступати на місто Стопніце...

Саме тоді, в 1944-му його було наго-
роджено орденом «Слави» III-го ступеня.
Гортаю пошуків від часу характеристики,
оглядаю орденські книжечки.

«...За відмінні бойові дії оголошена подяка
письмо особистому складу з'єднання, в тому
числі і Вам, що брали участь в боях».

— За прорив оборони німців на Сандомир-
ському плацдармі 13.1.45 р.

— За взяття м. Чепотоха 17 січня 1945 р.

— За вторгнення в німецьку Сілезію 21 січ-
ня 1945 р.

— За участь у боях при виході на р. Одер
23 січня 1945 р.

— За участь у боях при форсуванні р. Одер
та розширенні плацдарму південно-східніше
Бреслау 2 лютого 1945 р.

— За участь у боях при форсуванні р. Ней-
се від 23 квітня 1945 року.

— Мені пригадується «кордон» III-го
рейху, — веде далі Іван Леонтович. —
З окопів тільки-но вибитих німців стир-
чали перевернуті рейки від укріплень.
Обабіч дороги — смугаста прикордонна
будка...

— До Берліна дійти не довелося, —
жалкує Леондовський. — Війна для
моєї батареї закінчилась 1-го травня під
Дрезденом, біля маленького села.

...Зовсім близько заокотили гітлерівські ав-
томати. Кулі цвкали по броньованому ци-
ту гармати, а з непередбаченого збігу обста-
вин бійців обслуга на парцях не було. По-
ряд — лише ізодопи Максим Макаренко, який
часно привіз снаряди.

— Заряджай Максим! — гукнув Леондов-
ський. — Я за навідинка.

Гармата ахнула. Ще раз, і ще, і ще... Шмат
одступили. На бойовий залишилися з нісоти
фашистів. Горла трапа, з-за димової завіси
доліла стелі поранених...

— Страшно було? — запитує Івана
Леонтовича.

— Страшно до першого пострілу. Не-
має нічого найстрашнішого для артиле-
риста, ніж тиша. Вона настає тільки то-
ді, коли гармати вже немає, коли закін-
чуються снаряди...

— А скільки було таких моментів! —
продовжує він. — І під час першого мо-
го бою під Первомайськом 8-го березня
1944 року, і пізніше в Румунії, і в Чехо-
словацькій, Польщі, Німеччині... Вій-
на — це завжди страшно...

Леондовський схилив голову. Він міц-
ний, кремезний, великі пошарпані руки
спокійно спираються на палицю. Усміх-
нувся і враз:

— Коли є такі друзі, як Макаренко, —
а зараз Максим Іванович живе у Вели-
кій Вісці, — бідні не буде. З ним впев-
неніше воювалось...

З пошаною ще і ще розглядаю орден
Слави I-го і II-го ступеня, орден Віт-
чизняної війни I-го ступеня, бойові і юві-
лейні медалі. Це гордість і для нього,
ветерана війни, і для нас, молодих...

Ми горді, що в нас були такі батьки.
І з цим світлим чуттям ідемо в своє
життя.

В. БОНДАРЕНКО.

м. Кіровоград.

Думки, відгуки, рецензії.

У ВИДАВНИЦТВІ «Мо-
лодь» нещодавно ви-
йшла книга нашого земля-
ка Л. Тендюка «Альбатрос
— блукач морів». Хочеться
поділитися думками, які
вона викликала. Насампе-
ред про жанр. Докумен-
тально-художній нарис в
нашій літературі дово-
гавався чимось друго-
рядним. А тим часом це
помилкова думка. Великий
пролетарський письмен-
ник О. М. Горький уважно
стежив за розвитком на-
рисів, неодноразово під-
креслюючи, що автори
його уміють тримати руку
на пульсі епохи. Підтверд-
ження цьому — успіхи роз-
витку документально-ху-
дожнього нарису в наш

ла, затоплена кров'ю своїх
синів і дочок. Похоронка —
вбито батька. Материнська
туга. Смерть друга вже в
повоєнні роки, від випад-
ково знайденої в степу
фашистської міни. І знову
вірші:

Черемхою закатаю

білою ніччю,

Вішна пройшла. Відгуків

Та навіть місяць, все здається

ніччю.

Яку сапер забув розминувати.

До речі, «поетичні втручан-
ня» тут невинні. І справа
не тільки в тому, що Леонід
Тендюк — поет. Поетичність
прозового твору не обумовлю-
ється штучним впалянням ям-
бу чи дактилю. Максим Риль-
ський в своїх «Вечірніх роз-
мовах» залишався поетом,
оволодівши канонами суворого
реалістичного прози. Віршова-
ні підступи Л. Тендюка спи-
маються не як поєднання,

більш-менш вла-
де поезії і прози,

скоріше як спро-
ба підображення

дійсності в різ-
них аспектах ху-
дожнього втілен-
ня.

В книзі Л. Тен-
дюка «Альбатрос
— блукач морів»
чарівні картини
природи субтро-
піків переплітаю-
ться з розповід-
ями про зустрічі з жит-
лями далеких країн, просто
короткими людьми, як напри-
клад, учасниками французької
кіноекспедиції на чолі з ре-
жисером Кусто, про пригоди
екіпажу судна «Вітязь», про
чесних, сміливих, гарних лю-
дей.

Щоправда, іноді ловиш себе
на думці, нащо уриваєш пе-
ред свою розповідь автор. По-
мітно впливає на художньо-
естетичну цілісність твору ав-
торське багатослів'я, зустріча-
ється зайва екзальтація... Але,
у автора є головне — відчуття
часу, залежності людини від
часу і, навпаки, часу від лю-
дських прагнень, думок, звер-
шень. Тому, здається, недоці-
нки твору Л. Тендюка більше
обумовлені стилем, в якому
прагнення якнайбільше сказа-
ти на завжди поєднується з
стилістикою фраз.

...Книга закінчується сім-
волічним монологом. Пис-
ля кількох днів шторму
морські блукачі побачили
в небі журавлів, які низь-
ко летіли над щоглами ко-
раблів. Знесилені птахи
добивалися до свого бере-
га — берега нашої землі.
Птахи як люди...

Бачу я, як на траву

прим'яту

В надвечір'ї хтось спочити

ліг,

Та мені вертатися

не скоро...

Словами «Бригантини»,
гімну романтиків, починає-
ться книга. Бо коганівська
«Бригантина» кличе в нові
походи, до нових берегів...

В. ЛЕВОЧКО.

ТРОЯНДИ ПРИНОСЯТЬ ЩАСТЯ

ПРИРОДА І ТИ

НА ВИСТАВКАХ квітів, які про-
ходять у Кіровограді щорічно,
біля стелід, на яких експоную-
ться троянди та жоржини квітні-
каря-любителя, робітника Івана
Михайловича Могилу, завжди зби-
рається найбільше відвідувачів.
І справа не в тому, що він пока-
зує велику кількість квітів (більше
40 сортів троянд та близько 90
сортів жоржин). Перед очима по-
стають не просто зрізані та зібрані
в букети квіти, а своєрідні ма-
ленькі витвори мистецтва. Три —
п'ять квіток підібрані за кольором,
стоять у вазах з водою, цілих шой-
но зрізані з куща, хоч надворі не-
стерпно пече сонце. Це один із
секретів квітникаря: квіти він за-
жди ставить у спеціальні накол-
ки, які виготовляє власноручно.
Це значно продовжує їх життя, а
також дозволяє створювати вра-
ження, ніби вони ростуть безпосе-
редньо з води. Багатьма секрета-
ми ще володіє Іван Михайлович,
і щиро ділиться ними з друзями-
квітникарями.

Захоплення квітами — не випадко-
вість у житті Могилу. Ріс він серед
вільного степу. І не треба було далеко

ходити. Варто зробити кілька кроків за
пшеничий садок, і в руках вже чуда-
вий букетик польових ромашок. А біля
хати, що примостилася на пагорбі з
невеличким дзержальцем ставу, бабуся
завжди висаджувала дев'ясил, холодну
м'яту, любисток. Але найбільше вра-
жав єдиний кущ червоної троянди,
пуп'янок якої, як казала мати, прино-
сить щастя.

Не зразу це вдалося здійснити. Але
прийшов час, коли невеличка ділянка
заросла квітами. З ранньої весни
вважають велетенські тюльпани (їх
більше 60 сортів). Суцільна стіна жор-
жин зачаровує розмаїттям барв. Осі-
рожені «Великі надії», стоять на ро-
манши «Білі нощі», а там розкидала
темні коси з сивою серцевиною «Чор-
на чаклушка», поруч сіє, немов сонце,
лимонна «Сонячна балада». Своєрідні
жоржини з цікавою навою «Піддубен-
ські частівки» — як дівчата в різно-
кольорових хустниках — зібраніся у
коло, і здається, що поведуть зараз
хоровод. Ці жоржини за один сезон до
десяти разів змінюють колір своїх
квіток.

Та особливо Іван Михайлович
захоплюється трояндами.

— Це королева квітів, — гово-
рить він. — Незрівнянна ні з чим,
божественна квітка. Чимось чистим,
непорочним віє від неї.

Багато сортів вирощує він на ділян-
ці. Тут і біло-рожева «Ясна поляна»,
і рубінова «Ранок Москви», і біло-
сніжна «Білий лебідь» і т. д. Деякі з

них входять до альбому «Кращі квіти
світу». Причому, квітникар не тільки
вирощує троянди — він веде селекційну
роботу. Постійно підтримуючи зв'язок
з ботанічним садом Академії наук
СРСР, він випробовує різні сорти
троянд в умовах Кіровоградщини.

Мрія про місто-квітник не за-
лишає ентузіаста. Іван Михайло-
вич разом з дочкою Галеєю самі
посадили сорок кущів кращих
троянд біля пам'ятника В. І. Лені-
ну, в центральному парку відпо-
чинку, і 64 кущі на площі імені
С. М. Кірова. Згодом вони мають
висадити троянди, котрі квітнуть
безперервно, біля всіх пам'ятних
місць Кіровограда.

За пропозицією Івана Михайло-
вича при міському відділенні То-
варства охорони природи створе-
но секцію квітникарів. До речі,
його обрано головою секції, яка
буде займатися акліматизацією
нових рослин в умовах Кірово-
градщини і розселенням їх по квіт-
никах заводів, фабрик, скверів та
вулиць міста.

М. ЛИТВИНОВ.

м. Кіровоград.

В ПІОНЕРСЬКОМУ ТАБОРІ «ОРЛЯ», що в КІРОВОГРАДІ —
ДЕЯТІ ЖОКІЯ ІВАН ЛЕОНОВИЧ. А ЦЕ — ОДИНАДЦЯТИЙ —
БАТАЖОК ШКОЛЯРІВ, ЗАГОТОВІ ПІОНЕРВОЖАТІ,
НА ЗНІМКУ: ПІДГОТОВКА ДО КОНЦЕРТУ.

ФОТО Л. РЕЗНИЧЕНКА.

ФУТБОЛ

А ЩО Ж У СІМФЕРОПОЛІ?

Десять ігор провела вже в першому колі кіро-
воградська «Зірка» на чужих полях і у восьми з
них зазнала поразки. Лише в Чернівцях та Каді-
тві вона змогла подолати опір місцевих команд
спортивного клубу та «Шахтаря». І ось, коли,
здавалося, кіровоградці, позбавившись боязні чужо-
го поля, вони піднімали своїм прихильникам
перадісний сюрприз. Чергову гру, після поразки
від севастопольського «Авангарду», «Зірка» про-
вела в Херсоні. І хоч «Локомотив» не можна від-
нести до числа «грізних» команд, він зміг енграти
з рахунком 2:0. Важке завдання стоїть перед кі-
ровоградцями 7 липня в Сімферополі, де їм до-
ведеться схрестити зброю з лідером зони «Тав-
рією».

«Зірка» після його програшу погіршила своє
турнірне становище. Замість одинадцятого міс-
ця, на якому команда була п'ять турів пірайд, во-
на опустилася на тринадцяте. Вперед виплили
макіївський «Шахтар» і сумський «Фрунзенець».

Як і раніше, турнірну таблицю очолює «Тав-
рія». Цього туру вона на своєму полі завдала по-
разки (2:0) миколаївському «Судобудівнику». Програш криворізького «Кривбасу» в Севастопо-
лі — 1:1 (пенальті 4:3 на користь «Авангарду») не позбавив гірників другого місця. На третьому
— «Автомобіліст», який в Житомирі розгромив
чернівецьку «Буковину» — 5:0.

Ліній матчі в зоні пройшли так: «Металург»
(Жданов) — «Шахтар» (Горлівка) — 0:2, «Шах-
тар» (Макіївка) — «Шахтар» (Кадітві) — 2:0,
«Локомотив» (Донецьк) — «Хімік» (Севастопо-
льськ) — 0:0 (пенальті — 4:5), «Колос» (Полта-
ва) — «Авангард» (Ровно) — 3:1, СК (Чернівці)
— «Динамо» (Хмельницький) — 0:0 (пенальті —
8:9), «Фрунзенець» (Суми) — СК (Луцьк) —
4:0, «Говерла» (Ужгород) — «Локомотив» (Він-
ниця) — 3:2.

М. САВЧЕНКО.

Ненаукова фантастика

ЗАСОБИ
ІНФОРМАЦІЇ● ФРАГМЕНТ ЗВІТУ ЕКСПЕДИЦІЇ
КОСМІЧНИХ ПРИШЕЛЬЦІВ, ЯКІ
МОГЛИ Б ВІДВІДАТИ ГОЛОВА-
НІВСЬК.

«Спочатку ми вважали, що обмін інформацією у всьому проходить внаслідок діяльності голосових зв'язок. Але, відвідавши кінотеатр у селищі Голованівськ, зрозуміли хибність такої думки».

До великої споруди збирається чимало землян. На екрані миготять зображення. Вони супроводжуються коливаннями повітря, але, враховуючи мізурну їх силу і відсутність реакції глядачів на них, робимо висновок, що земляни просто не чуять звукового супроводу. Отже, єдиним подразненням, якому піддаються відвідувачі кінотеатру, є світлове зображення, що періодично з'являється на екрані. Коли воно зникає, глядачі починають подивлятися звукові сигнали високої частоти «свист», виробляють «скрипіння» спеціальними пристроями, які вмонтовано в крика. Для стороннього вуха звучить дикі, а головні зв'язки. Через деякий час після початку подачі сигналів світлове зображення знову з'являється на екрані. Очевидно, сивіє засобом інформації між присутніми в залі і обслуговою апаратурою.

Запис зроблено 26 червня 1973 року за земним літочисленням.

№ 6 САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА
СТОРИНКА

РЕПЛІКА

СЛІДОПИТИ міста Зна-
м'янки продовжують
розшуку тих, з чиєї вини
послаблена робота музею
історії. А тому від екскур-
сантів приховано понад
200 штук унікальних фото-
карток, десятки альбомів,
документів, листів і гра-
мот. Невідомо також, ку-
ди поділася дошка з напи-
сом «Знам'янський музей
історії», яка існувала до

«ЦІННІ
ЗНАХІДКИ...»

1968 року і табличка з
розпорядком дня його ро-
боти.

Останнім часом виявле-
но кілька загадкових від-
битків сліду. Як заповіда-
ють знавці, одні з них —
чоловічого походження і
належать завідувачому ра-
йонним відділом культури
т. А. Короленку, який у
свій час через одні двері
музею вбіг, а через інші —
вибів. Оце і вся робота.

Інші відбитки — жіночі.
Секретаря міської органі-
зації товариства охорони
пам'яток історії та культу-
ри І. П. Нельги, яка роз-
містила сейфи у кімнатах
музею, і ключ із ланцюж-
ком від нього носить на
шиї, як сувенір на згадку.

Є думка, що до наявних
відбитків невістачає сліду
працівників обласного від-
ділу культури для подан-
ня знам'янцям практичної
допомоги.

Е. ЯРУШОК.

Т УЛЬСЬКИЙ виробничник Лівша разом
зі своїми колегами по ковалу підкував
сталеву імпортну блоху, використавши для
того нестандартні запасні частини. Умільць
стримав квартальну премію і був відраджений
у закордонну поїздку. Проте незабаром
люди зрозуміли, що дехто, маючи фантазію
славновісного тулика, не володіє його хис-
том і випускає вироби низького гатунку.
Тому переважну більшість зразків продукції,
від зубних щіток до кібернетичних ма-
шин, стандартизовано, встановлено технічні
вимоги на розміри, якість, смак. І жоден
керівник підприєм-
ства не має права
відійти від держав-
ного стандарту.

Та ба, живий Лів-
ша в ділах своїх
не вдала нащадків!

Вони працюють на
підприємствах, вели-
ких й малих, і творча

Іх фантазія, скажу
педагогізм ГОСТів, ні-ні, та й прорветься на-
зовні. А споживачі, як і сотню років тому, тільки
головами від здивування хитають. Ось тоді й до-
водиться обласній лабораторії держнагляду за
стандартами і виміральною технікою зупиняти
буйний політ фантазії таких «умільців».

Бо вирішили, наприклад, на Знам'янському
сирзаводі сир «Похехонський» і масло со-
лодко-вершкове та «Любительське» приготу-
вати по-своєму. І творчо відійшли від
ГОСТ 37-55 та ГОСТ 7616-55. А тут якраз
нагодилися контролери з лабораторії і в
творчому відході побачили недотримання
технічних режимів дозрівання сиру, недо-
статній контроль з боку заводської лабора-
торії та бруд в приймальному цеху заводу.
І як наслідок — сир був надто твердим,
як на людські зуби, а масло «Любительсь-
ке» чомусь мало кормовий присмак, пекло
язик не гірше одноім'яної гірчиці і досить
такі інтенсивно виділяло звичайнісіньку
воду.

Отже, ласунів масло-сирною продукцією
здивувати не довелося. Вражені були са-
мі керівники Знам'янського сирзаводу, коли
дізнались, що інспекція ЛДН застосувала
економічні санкції проти тих, кого в народі
зовуть просто бракоробами: із звітних да-
них про виконання плану підприємством
знято 5 тонн масла і 1,3 тонн сиру загаль-
ною вартістю 20 880 карбованців.

В копійочку обійшлися відступи від дер-
жавних стандартів і Кіровоградському та
Олександрійському комбінатах громадсько-
го харчування. У першого із звітних даних
про виконання плану виключено 3,6 тонн
кондитерських виробів вартістю 4766 кар-
бованців, у другого — 1,9 тонн кондитер-
ських виробів на суму 2127 карбованців і

вилучено прибуток на користь бюджету
1498 карбованців.

А все — через якісь «дрібнички».
В Кіровоградському кафе «Орбіта», на-
приклад, для зберігання тістечок по кілька
разів використовували картонну тару, в ка-
фе «Ігул» того ж комбінату нечасні коржі,
молочні, коржі сирні і пироги з сиром зов-
нішнім виглядом, формою і вагою не відпо-
відали вимогам. Якесь п'ять-десять грамів
на виріб. «Дрібниця», а інспекції не сподо-
балось. Та й покупці «бурчать». Ні, щоб
сказати «спасибі». Адже інгулівці працюють

ЦІ СУХІ СТАНДАРТИ

ФЕНЛЕТОН

у вкрай незадовільних умовах, каналізація
«забита», вентилятори не діють, духова
відсутня.

А трудівникам прилавку не лише в анти-
санітарних умовах випадає часом працюва-
ти! Доводиться інколи оперувати і нестер-
ильними вагами! Таких «приблизно-точних» ва-
говимірних приладів в кінці травня в
Олександрійському комбінаті громадського
харчування по вибірковій перепірці вияви-
лось 93 проценти, в Кіровоградському ком-
бінаті — 40 процентів!

У кожного, звичайно, свої можливості. Гріх ви-
магати від керівників Світловодського заводу за-
лізобетонних конструкцій тресту «Сільгоспэнерго-
конструкція», щоб вони виробляли унікальні не-
стандартні лідки на блоніні копита. Профіль
виробництва тут інший, і тому завод випускає
партию бракованих приставок для дерев'яних
стовпів. А на Кіровоградському заводі тракторних
гідроагрегатів зробили 429 некондиційних подвигів
насосів СДМ-80, і відправили їх довірливим спо-
живачам.

Якщо славновісного Лівшу було матері-
ально заохочено, то з його нащадками —
невдахами поступають якраз напакати. Вско-
го за півроку за випуск продукції, що
відповідає державним стандартам, обласна
лабораторія держнагляду за стандартами і
виміральною технікою застосувала еко-
номічні санкції проти вісімнадцяти підпри-
ємств області. Із звітних показників вико-
нання плану цих підприємств вилучено біль-
ше 274 тисяч карбованців, вилучено прибу-
ток в доход бюджету в сумі 39 тисяч 538
карбованців. А немає прибутку — плакали,
як кажуть, і премії.

І по заслугі бракоробам.

М. МАЙСТРЕНКО.

В ІНШІ
СПРАВИ

Білу-інспектору
Корова худорляв:
— Голодні ми.
Непосні щодня... —
А біла на це:
— Я зовсім в іншій справі —
Низьких надобів
З'ясувати причини.

ЗАГАДКА

Вчитель каже:
— Ну, хлоп'ятка,
Відагайте цю загадку:
Без вікон,
Без дверей —
Повна хата людей.
— Це гарбуз, — в Галині з губ, —
— Дня, — каже Ліля.
А Грицько:

Колгоспний клуб
Отакій в неділю!

Батько і дочка

Батько каже дочці Полі:
— Ех біда, дощу нема...
Значить,
Хліб не виродить в полі,
А поперед — зима...
— Не журіться, — дочка тату, —
В магазині будем брати.

ПРОДУМАВ

Все продумав голова,
Щоб успішно йшли життя.
Відзначать передових —
Прапорців купля пових.
На один комбайн в життя —
Вповноважених аж два.
Все на поле.
Все туди.
Крім обіду і води.

Борис ЧАМЛАЙ.

БЕЗ СЛІВ
М. Світловодськ.

Мал. М. ДУБИНІ.

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 8 ЛИПНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 9.05 — Ран-
кова гімнастика для дітей.
(М). 9.20 — Новини. (М). 9.30
— Кольорове телебачення. Про-
грама мультфільмів. (М). 10.00
— Для воїнів Радянської Ар-
мії і Флоту. (М). 11.00 — «Му-
зичний кіоск». (М). 11.30 —
«Сьогодні — День рибалки».
(М). 11.45 — Кольорове теле-
бачення. «Прилітьте наші по-
здравлення». (Концерт). (М).
12.30 — «Сільська година».
(М). 13.30 — «Запрошуємо піс-
ню». (Харків). 14.15 — «Криге-

рій пошуку — ефективність»
(Харків). 14.30 — Екранізація
літературних творів. (М). 16.30
— Кольорове телебачення.
«Пошта «Музичних зустрічей».
(М). 17.00 — Кольорове теле-
бачення. «Клуб кінопопоро-
ждей». (М). 18.00 — Чемпіонат
СРСР з футболу. «Динамо»
(М) — «Зоря» (Ворошилово-
град). 18.45 — «Після виста-
ви». (Творчий вечір заслуже-
ного артиста УРСР С. Кру-
пника. (Одеса). 20.45 — «На
добраніч, діти!». (К). 21.00 —
Програма «Час». (М). 21.30 —
«Переступи поріг». Художній
фільм. (К). 23.00 — Інформа-
ційний огляд «На ланях рес-
публіки». (К). 23.05 — Вечірні
новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.30 —
Літературні зустрічі. Ш. Віль-
єн. (М). 13.10 — Концерт (М).
14.50 — «Народні таланти».
Концерт учасників художньої
самодіяльності підприємств
металургійної промисловості.

(Донецьк). 15.50 — «Чотири
слова про заповітне. (Львів).
16.20 — Концерт Республікан-
ської студії естрадно-цирко-
вого мистецтва. (К). 17.30 —
Інформаційна програма «Віс-
ті». (К). 18.00 — Чемпіонат
СРСР з футболу. «Шахтар»
«Карпати». (К). 19.45 — Телеві-
зійний документальний фільм.
(М). 21.00 — Програма «Час».
(М). 21.30 — Кольорове теле-
бачення. Телевізійний театр
мініатюр. «Наполювину асер-
йоз». (М). 22.10 — Кольорове
телебачення. «Танцювальний
зал». (М). 22.40 — Новини.
(М).

ПОНЕДІЛОК, 9 ЛИПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 —
Телевізії. (К). 11.15 — Твор-
чий звіт майстрів мистецтва та
художніх колективів Івано-
Франківської області. І відділ.
(Львів). 12.20 — Телефільми.
«Вірність» та «Перекличка».
(Кіровоград). 15.40 — «Заповіт
старого майстра». Телевізій-

ний багатосерійний художній
фільм. 1 серія. (М). 18.45 —
«Подолу — 30 років». (Кур-
ська битва). (Харків). 17.15 —
«Дніпро — Волга». Телевізій-
ний переказ. (К). 18.00 — Ко-
лонни. (М). 18.10 — Міжнарод-
на панорама. (М). 18.40 —
«Бережіть хліб». Кіноарис.
(Кіровоград). 19.00 — «Небез-
печний поворот». Телевізійний
художній фільм. 1 серія. (М).
21.00 — Програма «Час». (М).
21.30 — Кольорове телебачен-
ня. Вечірні зустрічі. (К). 22.35 —
«Сільськогосподарський тиж-
день». (К). 22.45 — Вечірні но-
вини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.25 —
«Життя третього, вирішального».
(К). 16.45 — «Наука —
сільському господарству».
(М). 17.15 — «Творчість юних».
(М). 17.45 — «Будні сільського
райкому». (М). 18.00 — «Від
понеділка до понеділка». (К).
18.15 — Реклама, оголошення.
(К). 18.30 — Музичний фільм.

«Дос. Мукасан». (К). 19.00 —
Інформаційна програма «Віс-
ті». (К). 19.30 — Кольорове те-
лебачення. «Вечір наукового
кіно». (К). 20.30 — «В ім'я
миру». (К). 20.40 — «На доб-
раніч, діти!». (К). 21.00 —
Програма «Час». (М). 21.30 —
Кольорове телебачення. «Ва-
лектина Левко». Телевізійний
музичний фільм. (М). 22.25 —
Спортивний щоденник. (М).
23.50 — Новини. (М).

ВІТРОК, 10 ЛИПНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 —
Новини. (М). 9.45 — «Небез-
печний поворот». Телевізійний
художній фільм. 1 серія. (М).
11.45 — І. Карпачук І. Л. Бру-
селів — «Золоті руки». Виста-
ва Івано-Франківського театру
ляльок. (Львів). 12.55 — «Ап-
топортрет». Телефільм. (Кіро-
воград). 13.30 — «Народний
письменник Андрій Уйт». Теле-
фільм. (Кіровоград). 15.40 —
«Заповіт старого майстра».
Телевізійний багатосерійний
художній фільм. 2 серія. (М).
16.45 — «За накресленнями
ХХІV з'їзду КПРС». «Товари-
ш — народу». (К). 17.10 —
Для дітей. «Іскорка». (До-
нецьк). 17.45 — «Життя третьо-
го, вирішального». (Херсон).
18.00 — Новини. (М). 18.10 —
«Крайній рапорт» Воронежська
область. (М). 19.00 — «Кіро-
воградщина живе». (Кірово-
град). 19.15 — Оголошення.
(Кіровоград). 19.20 — «Люди-

на і закон». (М). 19.50 — «Не-
безпечний поворот». Телеві-
зійний художній фільм. 2 се-
рія. (М). 21.00 — Програма
«Час». (М). 21.30 — Кольорове
телебачення. Чемпіонат СРСР
з легкої атлетики. (М). 22.00 —
Кінопанорама. Спеціальний
випуск про відкриття 25-мо-
го Міжнародного кінофестива-
лю. По закінченні — нови-
ни. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 —
Телевізії. (К). 11.15 — Концерт
Уральського народного хору.
(К). 11.45 — Для школярів.
(К). «Творчість юних». (М). 12.15 —
В ефірі — «Молодість». (М).
13.00 — Кольорове телебачен-
ня. Камерний концерт. (М).
16.45 — «Ваш сад». Для садо-
водів-любителів. (М). 17.15 —
Для школярів. «Веселітний
салют». (Ленінград). 17.45 —
«Будні сільського райко-
му». (М). 18.00 — Реклама,
оголошення. (К). 18.30 — Телес-
фільм. «Дума про бригадирів».
(К). 19.00 — Інформаційна про-
грама «Вісті». (К). 19.30 —
Концерт заслуженого артиста
РРФСР А. Таммазова. (Дні-
пропетровськ). 20.00 — «Старт»
Тележурнал. (К). 20.45 — «На
добраніч, діти!». (К). 21.00 —
Програма «Час». (М). 21.30 —
«Журавочка». Художній
фільм. (К). 22.50 — Інформа-
ційний огляд «На ланях рес-
публіки». (К). 22.55 — Вечірні
новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Галини, 2.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обласного
ЛКСМУ, м. Кіровоград.